

[Arbejdsministeren]

til en bedre fordeling af den eksisterende arbejdsmængde med det dobbelte formål at sende flere i arbejde, samtidig med at den enkelte får tilbudt bedre trivsels- og uddannelsesmuligheder.

På denne baggrund finder regeringen det rigtigst at afvente den behandling, som udvalget under medvirken af arbejdsmarkedets parter – og det drejer sig jo om overenskomstmæssige områder mellem parterne – vil foretage af spørgsmålet om begrænsning af overarbejde, og de forslag, som udvalget når frem til.

På denne baggrund – ikke fordi vi er uenige med hensigten, men altså fordi vi gerne vil have dette udvalgsarbejde overstået – kan regeringen ikke medvirke til fremme af forslaget, men vi vil drage omsorg for, at også dette forslag fra socialistisk folkeparti bliver tilstillet udvalget med de bemærkninger og de synspunkter, der fremføres her i debatten, så at udvalget er orienteret om SFs tanker på dette felt.

Bakholt (S):

I socialdemokratiet har vi megen sympati for de tanker og de synspunkter, der ligger bag ved dette forslag, nemlig at skaffe flere folk i arbejde: der må gøres, hvad der kan gøres for at nedbringe det alt for høje arbejdsløshedstal. Men vi må erkende, at det foreliggende forslag giver os nogle praktiske vanskeligheder, hvis det skal gennemføres. Det er jo bestående overenskomster, vi her skal gribe ind i, og vi mener derfor i partiet, at det rigtige er at afvente det af ministeren iværksatte udvalgsarbejde, som skal undersøge hele denne problematik. Når dette udvalgsarbejde er tilendbragt, kan vi tage endelig stilling til, hvordan vi klarer problemerne med begrænsning af overarbejde.

Voigt (FP):

Jeg har ved to tidligere lejligheder sagt om dette forslag, at det er et yderst dårligt forslag. Vi mener, at det er forkert, at man i en situation, hvor Danmark skylder i millionvis af arbejdstimer væk, vil forbyde folk at arbejde over. Vi skal tværtimod knokle, fordi det er den eneste måde, vi kan komme ud af vores valutaproblemer på. I øvrigt finder vi det helt forkert, at staten skal blande sig i, om folk vil arbejde over og tjene en ekstra

skilling. Det kunne da lige passe, at vi herindefra skulle foreslå sådan noget.

Vi har noteret os, at socialistisk folkeparti ligesom fremskridtspartiet finder, at det i visse situationer kan være nødvendigt at gribe ind i arbejdsmarkedets frie forhandlingsret. Det fremgår jo klart af bemærkningerne til forslaget, at man erkender, at en gennemførelse af forslaget er at bryde ind i de frie forhandlinger.

Jeg skal i øvrigt henvise til, hvad jeg tidligere har sagt under folketingets forhandlinger, Folketingstidende 1975-76 sp. 7334-7335 og 7343-7344, samt Folketingstidende 1976-77, 2. samling, sp. 3304 – så lidt er der jo sagt om dette forslag. Det forekommer mig, at socialistisk folkeparti har sagt, at fremskridtspartiet spilder folketingets tid med at komme med genfremsættelser. Jeg skal undlade at sige det samme om dette forslag, idet jeg er helt enig med hr. Ole Henriksen, som før sagde, at man skulle holde gryden i kog, og at man, når man har en idé, noget, man synes er rigtigt, bare skal mase sig frem med forslaget i folketinget. Vi vil aldrig nogen sinde klandre SF for det, tværtimod vil vi næste gang, måske her til foråret, når det kommer igen, medgive forslaget de samme venlige bemærkninger, som jeg har givet det i dag.

Johan Philipsen (V):

Jeg kunne ved det forrige forslag nøjes med 8 ord, men det kan jeg nok ikke denne gang.

Vi er selvfølgelig i venstre enige med SF i motivet for forslaget: at skaffe flere folk i arbejde. Men hvis vi deler områderne op, må vi erkende, at på det offentlige område er der i de senere år gjort ganske meget for at afskaffe overarbejde, og vi er relativt tvivlende over for, hvorvidt der kan nås ret meget mere på det offentlige område.

Men på det private område gør SF sig efter min mening skyldig i en misforståelse. Taksterne for overarbejde er jo af en sådan art, at ingen lader normalt arbejde udføre som overarbejde. Det overarbejde, der finder sted, er som oftest reparationer af maskiner i aften- og nattetimer, for at andre, de mange, kan få deres normale arbejdsdag fra den næste morgen. Derfor ville et forbud mod overarbejde i den private sektor formodentlig